

Kur'an'ı Hayat Kitabı Haline Getirmek

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ

(Habibim, ya Muhammed!) Şüphesiz ki biz, bu Kitâb'ı sana hak ile indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin! Nisa Suresi 105)

Cenab-ı Allah insanların dünya ve ahiret saadetleri için yüce kitabımız Kur'an-ı Kerimi göndermiştir. Bu kitap, Yüce Allah'ın insanlığa gönderdiği ve insanların faydası için de birtakım hükümler içeren bir mesajdır. Bu mesajın hükümleri kıyamete kadar yürürlükte olmaya devam edecektir. Bu ilahi mesajların koruyucusu Rabbimiz, uygulayıcısı ise insanoğludur.

Kur'an, âlemler için bir zikir, hakkı batıldan ayıran bir fikir, hidayet ve müjdedir insanoğlu için. Rabbimizin insanlığa en büyük lütfu; sözlerin en güzeli, gönüllere şifa, ihtilaflara hüküm, müjde ile birlikte uyarıcıdır. O, yol gösterici, hikmet ve âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir.

Kur'an, bir şeriat kitabıdır. Bütün kanunlardan üstündür. O, bütün insanlığa hitap etti. İnsanların bireysel ve toplumsal hayatlarında her zaman açığa çıkabilen problemlerin çözümlerini verdi. Nasıl dosdoğru ve güzel bir hayat yaşanır dedi. Kur'an kendine uyanları karanlıklardan aydınlığa çıkardı.

Bugün genel olarak, Kur'an'ın sunduğu ebedî hakikatleri anlama biçiminde ciddi problemler yaşamaktayız. Bugün Kur'an-ı Kerim çoğu kimse için bir hayat kitabı değil, sadece namazlarda ve cenazelerde okunan bir kitap haline getirildi. Kur'an-ı Kerim'in hayatın kitabı olabilmesi için, Müslümanların, öncelikle onu anlamaları ve yaşam haline getirmeleri gerekiyor. Bu da Müslümanların Kur'an'a uyması ile gerçekleşir. Yoksa Kur'an'ı kendi şahsi görüşümüze ve menfaatlerimize uydurmakla asla hayat kitabımız olamaz.

İman ile ameli birbirinden ayırdık. Bu ayırım sonucu olarak Kur'an hayattan koparıldı. Kur'an'ın gönderiliş amacı, hayattan kopuk bir kitap olarak düşünölmeye başlandı.

Vicdanlara hapsedildi. Hayata müdahale ettirilmedi. Burada Seyyid Kutub'u hatırlamakta farya vardır. O, Kur'an'ı ümmetin hayat kitabı haline getirmek için çok uğraştı, çabaladı. Zamanının düzenine ve sistemine karşı çıktı. Kur'an ve sünnet olmadan bir İslam'ın

yaşanmayacağını hayatıyla ödedi. Bu uğurda şehit edildi. Konumuz açısından onun bazı sözlerini burada aktarmak istiyorum.

Hayata hükmetmeyen İslam, İslam değildir. Onu hayatına geçirmeyen Müslüman, Müslüman değildir.

Onlar Amerikancı İslam'ı istiyorlar. Onlar abdesti bozan şeylere fetva veren ama Müslümanların siyasi, iktisadi ve içtimai durumlarına fetva vermeyen İslam'ı istiyorlar.

Kuşkusuz Kur'an, bütün zenginliklerini ancak bütün ruhu ruhu ile kendisine yönelen kimselere açar.

İslâm'ın temel kaynakları Kur'an, Müslümanlara ilham kaynağı olmuştur. Kur'an Müslümanların hayatlarında "belirleyen" olmadığına Müslümanların zihin dünyalarının Batı dünyasının fasit fikirlerince işgal edildiği acı gerçeği ortadadır. Kur'an'dan uzak bir hayat yaşadığımızda ise onun nurlu feyzinden ve hakikatlerinden mahrum kalacağımız şüphesizdir.

Müslümanların Kur'an'a olan bağlılıkları ile güçlü olduklarını fazlasıyla iyi bilen, İslâm'ı yok etmeyi ve tahrif etmeyi esasi gayesi hâline getirmiş Allah (cc) düşmanları, bütün güçlerini İslâm'ı tahrif etmek ve insanları Allah'ın dininden uzaklaştırmak üzerine yoğunlaştırdılar. Örnek olması bakımından on dokuzuncu asrın son yıllarında İngiltere müstemlekesi Bakanı Gladstone'nun parlamento kürsüsünde sarf ettiği sözleri paylaşmak konuya sağlayacağı katkı bakımından önem arz edecektir. Gladstone elinde Kur'an'la şöyle diyordu: *"Bu kitap Müslümanların elinde kaldıkça biz onlara hakiki hâkim olamayız. Ne yapıp etmeliyiz; ya Kur'an'ı ortadan kaldırmalıyız veya onları Kur'an'dan soğutmalıyız."*

Müslümanların Kur'an algısını tahrif ettiler ve hâlen de etmeye devam ediyorlar. Bunun neticesinde Kur'an, hayatı kuşatan bir kitap değil, daha çok okuyucuların sesleriyle güzelleştirdikleri bir kitap olarak görülmeye başlandı.

Asıl gönderiliş gayesinden çok uzak bir Kur'an anlayışı... M. Akif'in şu mısralarına yer vermek istiyorum:

Ya açar nazmı celilin bakarız yaprağına

Yahut üfler geçeriz bir ölünün toprağına

İnmemiştir hele Kur'an şunu hakkıyla bilin

Ne mezarlıkta okunmak ne fal bakmak için.

Evet, bugünkü Kur'an algımız tam da Şairin dediği gibi. Sadece tilavet edilen bir Kur'an. Sadece üzerinde fıkhi tartışmaların yapıldığı bir Kur'an... Hâlbuki Allah (cc) birçok ayet-i kerimesinde Kur'an'ı hangi saikle gönderdiğini beyan etmiştir. Allah'ı Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ﴾ **“Şüphesiz, Allah'ın sana**

gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik.”(Nisa

Suresi 105)

Şimdi soralım kendi kendimiz;

Kur'an şifa vadettiği hâlde İslâm ümmeti neden hasta?

Kur'an Müslümanlara izzeti vadettiği hâlde neden Müslümanlar olarak zillate mahkûm olduk?

Kur'an dirilmeyi vadederken bizler neden her geçen gün daha fazla yıkılıyoruz?

Kur'an aydınlığı vadederken neden Batı'nın karanlıklarında yol almaya ve yaşamaya devam ediyoruz?

Neden? Neden? Neden?

Çünkü Kur'an ayetlerinin tilavet edildiği ama tilavet olunan ayetin hayatımızda bir karşılık bulmadığı bir atmosferde yaşıyoruz... Mushaf'a saygı ama hükümlerine saygısızlığın had safhada olduğu bir atmosferde nefes alıp veriyoruz... Bizi diriltecek ayetlerden bihaber yaşıyoruz. Hayatımızda Kur'an'ın belirleyici olmasına izin vermiyoruz. Bilakis hayatımızı yönetme yetkisini beşerî sistemlere veriyoruz. Kur'an ayetleri üzerinde tefekkür ve tedebbür etmiyoruz. Ayetleri ezberliyor ama amel etmiyoruz. Bizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmayı vadeden ayetleri hiçe sayarak hayat sürüyoruz.

Kur'an hayatımıza yön vermiyorsa bizim Kur'an'la olan alakamız rıza-ı ilahiye uygun mudur acaba. Hayata dair problemlerimize Allah'ın kelâmı kaynaklık yapmıyorsa Kur'an bizden uzak olmaz mı?. Eğer ki Kur'an aramızdaki anlaşmazlıklara hakemlik yapmıyorsa Kur'an'la alakamız iyi değil demektir. Her gün Allah'ın kelâmını okuduğumuz hâlde, hükümleri hayatımıza etki

etmiyorsa bizi değiştirmiyorsa bizi İşlâm şahsiyeti kimliğine büründürmüyorsa Kur'an'la bağımız zayıflamış demektir. Kur'an'la alakamızın keyfiyeti söz konusu olduğunda şu ayeti aklımızdan çıkarmamız gerekir diye düşünüyorum. Allah'ı Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Peygamber ‘Ey Rabbim! Kavmim şu Kur'an'ı terk edilmiş bir şey hâline getirdi!’ dedi.” (Furkan Suresi 30)

Kur'an ile amel etmemek, emirlerine uymamak, yasaklarından kaçınmamak, her şeye zaman bulup ama Kur'an'ı okumaya ve anlamaya zaman bulamamak Kur'an'ı terk etmek demektir.

Güzel bir ses ve eda ile okuyanların ödüllendirildiği, hükümlerinin hayata geçirmeyi teklif edenlerin cezalandırıldığı bir toplumda Kur'an terk edilmiştir. Kur'an anlaşılmamıştır.

Kur'an'ı Abdüssamet gibi okursan meşhur olup para kazanırsın ama Seyyid Kutup gibi okursan canından olursun.

Mushaf'a saygıda kusur etmiyoruz. Abdestsiz dokunmuyoruz. Ama hükümleri konusunda aynı hassasiyeti göstermiyoruz.

Kur'an'dan ayrılmamak konusunda Rasulüllah (sav) efendimizin şu sözü de çok manidardır:

“Şuna dikkat edin ki ileride kitap (Kur'an) ile sultanı (devleti) birbirinden ayıracaklar. Bu durumda siz kitaptan ayrılmayın.”

(Taberânî)

Kur'an insanlığa rehber için indirilmiştir. Kur'an, insanlar içindir. İnsanlar Kur'an'ın rehberliğine muhtaçtırlar. Kur'an'ı hayatlarından çıkaranlar ve Kur'an'ın rehberliğinden ayrılanlar karanlığa mahkûmdur.

Hayatın hiçbir kesitinde boşluk bırakmayan dinimiz, sadece ibadetlerden müteşekkil din haline getirilir, dinin bir bölümü olan itikat, ibadet, tesbihat vb ibadetlerden ibaret görülüp diğer (ahlak, muamelat) kısmı çıkarılacak hale getirilirse, yanlış din anlayışı ortaya çıkar.

Kur'an'a bağlılığımız kadar istikamet üzere olabiliriz.

“Şüphesiz ki bu Kur'an, insanları en doğru ve en sağlam yola iletir.” (İsra Suresi 9)

Kur'an'a bağılılığımız kadar gönüllerimizi arındırabiliriz.

[الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ]

Allah'ı zikrederek gönülleri huzura kavuşanlardır. Bilesiniz ki gönüller ancak Allah'ı

zikrederek huzura kavuşur.” (Rad Suresi 28)

Kur'an'a bağılılığımız kadar karanlıklardan aydınlığa çıkabiliriz.

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ

[الْحَمِيدِ] “Elif-lâm-râ. Bu, rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, güçlü ve övgüye

layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz kitaptır.” (İbrahim Suresi 1)

Kur'an; insanları kula kulluktan, Allah'a kulluğa; kulların zulümlerinden, Allah'ın adaletli hükümlerine çağıran bir hayat nizamıdır.

Peygamberimiz Kur'an'ı nerede ve niçin okumuş?

Her yerde. Çarşıda, pazarda, insanların toplandığı yerlerde. Yani sadece camide ya da cenazelerde okumamış. Hayatın her alanında okumuş ki insanlar onu anlasınlar ve Kur'an'a göre yaşasınlar. Onu hayat tarzı haline getirsinler. Kur'an ölülerin kitabı değil, dirilerin kitabıdır.

Kur'an mesajının hedefini bulması onu doğru anlamak ile mümkündür. Kur'an'ın doğru anlaşılmasının önündeki en ciddi engel, kalpteki eğriliktir.

Biz, Kur'an'ı sevap kazanma makinesi haline getirdik. Ne kadar çok okursak o kadar sevabımız olur düşüncesiyle okuduk.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ

(فَتُصَبِّحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ٦)

Ey iman edenler! Bir fasık size bir haber getirdiğinde doğruluğunu araştırın. (Hucurât, 6) dediği halde biz araştırmadık. Fasıkların sözlerine itimat edip Kur'an'ı hayatımızdan çıkarmış olduk.

Kur'an bize;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

"Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, birbirinizin gıybetini yapmayın; herhangi biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Bak bundan tiksindiniz! Allah'a itaatsizlikten de sakının. Allah tövbeleri çokça kabul etmektedir, rahmeti sonsuzdur." (Hucurât, 12) dediği halde zandan sakınmadık. Gıybeti normal hale getirdik. Kur'an'ın çizgisinden uzaklaştık. Hükümlerini kulak ardı eyledik. Böylelikle hayatımız yanlışlarla doldu. Bu örnekleri çoğaltabiliriz ama fikir vermesi açısından bu iki ayet yeterlidir sanırım.

Ömer (r): "Siz Kur'an'a uyun; Kur'an'ı kendinize uydurmayın. Kim Kur'an-ı Kerim'i kendisine uydurursa Kur'an onu Cehenneme kadar sürükler, fakat kim Kur'an'a tâbi olursa, Kur'an onu Firdevs cennetlerine götürür" diye ısrarlı vurgusuyla buna dikkat çekmiştir.

Kur'an-ı Kerim peygamberimize nazil olduktan hemen sonra 23 yıl gibi çok kısa bir sürede o toplumu dönüştürmüş ve iyi yönde değiştirmiştir. Asri saadet dediğimiz tarihin en faziletli ve erdemli insanları olmuşlardır. Peki, nasıl oldu? Kur'an-ı Kerim kendilerine ne diyorsa onu yaptılar. Onu ölüye okunan kitap haline getirmediler. Kendilerine okunan kitap haline getirdiler. Bu şekilde dönüştüler."

Bizim de şu soruyu kendimize sormamız lazım. 'İyi bir insan olabilmem için benim neler yapmam lazım?' maalesef günümüz Müslümanları daha çok nasıl zengin olabilirim. Zevk ve sefa içerisinde hayatımı nasıl geçirebilirim. Kısaca duygularının ve nefsinin esiri olmuş durumda.

İnsanları idolleri olan putlarından vazgeçmedikçe bu mümkün olmayacaktır. Kur'an'ı bir hayat yaşanmayacaktır. Müslümanlar eğer Kur'an-ı Kerim'i okurlarsa ve anlarsa hayat nizamı haline getirirlerse, tıpkı peygamberimiz ve ashabın Kur'an-ı Kerim'i anladığı gibi anlarsa ve yaşarlarsa iyi bir insan ve Müslüman olunur.

Kur'anı okumalı, düşünmeli, Kur'an üzerinde kafa yormalıyız. Kur'an'ı dost edinmeli, onunla arkadaş olmalıyız.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

“Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifa ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur’an) geldi. (Yunus, 57)

Fitne ve fesadın yeryüzünü kapladığı günümüzde, Allah'ın Kitabı'na yönelip onu hayatımıza egemen kılma zarureti apaçık ortadadır. Eğer, insanlar tamamen **"boş sözlere"** dalmış ve onlarla oyalanıp duruyorlarsa... Allah'ın Kitabı'nı değil de beşer ürünü eserleri referans kabul edip onlara başvuruyor ve onlara uyuyorlarsa... İslam adına ortaya çıkanlar, başkalarını Kur'an'a değil, kendi fırka, mezhep ve meşreplerine çağırıyorlarsa... Yaşadıkları din Allah'ın bizden istediği din değil, kendi nefsimiz ve arzumuza göre uydurduğumuz dindir.

Furkan suresinin 30. ayetinde,

"Peygamber, 'Ey Rabbim! Kavmim şu Kur'an'ı terkedilmiş bir şey haline getirdi.' dedi."

Bugün hayatında yaşadıkları sıkıntıların temelinde Kitabullahı terk etmek olduğunu idrak edemeyenlerin sıkıntıları katlanarak devam edecektir.

Müslüman emanete riayet edendir. Rasulüllah Efendimizin (sav) şu uyarısını dikkate alalım.

“Bana Allah’ın vahiy meleği Cebrail (as) dedi ki: Ümmetinden ahir zamanda pek çoğu sapkınlığa düşecek ve cehenneme sürüklenecek. Ben (sav) dedim ki peki nasıl kurtulacaklar? Cebrail bana dedi ki kim ki ahir zamanda Allah’ın kitabına tabi olursa onlar muhakkak ki dünya ve ahirette kurtuluşa erişeceklerdir.” (Ahmet bin Hanbel)

Kur’an-ı Kerime olan yakınlığımız Rabbimize olan yakınlığımız, şeytana olan uzaklığımızdır.

Kur’an-ı Kerime olan uzaklığımız Rabbimize olan uzaklığımız, şeytana olan yakınlığımızdır.

Şeytandan uzak olmak istiyorsan Kur’an-ı Kerime yakın olmak zorundayız.

İslâm ümmeti olarak;

- Yeniden sağlıklı bir şekilde kalkınabilmemiz,
- Yeniden Allah’ın hükümlerinin egemen olduğu bir dünyada yaşayabilmemiz,
- İyiliği emreden, kötülükten nehiy eden bir topluluk olabilmemiz,

- İnsanlık için çıkarılmış en hayırlı ümmet olabilmemiz,
- Şahit ümmet olabilmemiz ve gerekliliklerini yerine getirebilmemiz,
- Dünya siyasetinde domino eden güçlü ve lider bir devlet olabilmemiz,
- Bir vücudun azaları gibi kenetlenebilmemiz,
- Kâfirlere karşı tek yürek olabilmemiz,
- Kostantiniyye'nin surlarında olduğu gibi Roma'nın surlarında ve sömürgeci kâfirlerin şaşalı saraylarında da Kelime-i Tevhid sancağını dalgalandırabilmemiz,
- Mazlumlara umut, binlerce kilometre öteden sömürgeci kâfirlerin yüreklerine korku salan bir ümmet olabilmek için Kur'an yeniden hayatımızda belirleyen kitap, problemlerimizi çözen kaynak, hayatımızda tatbik edilen yegâne hayat nizamı olmalıdır.

Peki, çare nedir?

Çare Kur'an ve sünnettir.

Mümin, kıyamet gününde Kur'an'a uyup uymadığından dolayı hesaba çekilecektir. Rabbimiz Zuhruf 44'te şöyle buyuruyor:

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ (٤٤)

(Kur'an) senin için de ümmetin için de bir öğüttür. İleride uyup uymadığınızdan sorulacaksınız.

Kur'an'ı hayat nizamı haline getirmezsek sadece okunan ama amel edilmeyen bir kitap haline getirirsek peygamberimizin şu müthiş uyarısıyla karşı karşıya kalırız. Peygamberimiz (sav):

Bir zaman gelecek ümmetimin içinden Kur'an okuyanlar çoğalacak ama onu anlayanlar azalacaktır. İlim yok olacak. Her kafadan bir ses çıkacaktır. Daha sonra bir zaman gelecek ki benim ümmetimden birtakım adamlar Kur'an okuyacak ama okudukları boğazlarından geçmeyecektir. (İbn Mace, Mukaddime 1, 94)

Peygamberimizin (sav) bu uyarısından anlıyoruz ki niyetimizi gözden geçireceğiz. Herhangi bir dünyalık ve gösteriş için yapılan okumalar fayda sağlamıyor. Kur'an ehlinin güzel ahlak sahibi

olması da gerekiyor. Okuduğu Kur'an'ın eseri üzerinde görülecek. Allah'ın rızasından başka bir gaye için yapılan okumalar bize fayda sağlamayacaktır.

Mümin, Kur'an'ı yaşamak için öğrenecek, okuyacak ve dinleyecektir. Sevgili peygamberimiz (sav): **Şu Kur'an'la amel eden toplumları (Allah) yükseltir. Onun izinden gitmeyenleri de alçaltır.** (Müslim, Salatül Müsafirin, 47). Tatbik olunmayan bilgilerden bir menfaat elde edilemeyeceği gibi inanılan, okunan, anlaşılan fakat yaşanmayan Kur'an'dan da istenilen faydalar sağlanmayacaktır.

Kur'an'ı hayatlarına hâkim kılanlar için Enfal Süresinde Allah (cc): **“Gerçek müminler, yalnız o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri korkarak ürperir; onlara ayetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve onlar yalnız Rablerine tevekkül ederler. Hakiki inananlar onlardır ki; Allah anıldığı zaman, kalpleri titrer.”** buyuruyor.

Özetleyecek olursak;

Okuduğumuz Kur'an'a uygun bir yaşayış içinde olmalıyız. Kur'an yaşam kılavuzumuzdur. Raflarda saklanan, belli zamanlarda okunan sadece bir dua ve zikir kitabı değildir.

Kitabımızda okuduğumuz Rabbimizin bir emrine karşı işittim ve itaat ettim Ya Rabbi demeliyiz. Ona karşı laubali ve lakayt olamayız. Yoksa işittik ve isyan ettik diyen İsrail oğulları gibi oluruz ve lanetleniriz. Rabbimiz bizi onlara benzemekten korusun.

İlk neslin insanlarını eğitip terbiye eden bu kitap, bizi neden eğitip terbiye etmiyor? Suç kitapta mı yoksa onu yüzüne ya da ezbere okuyan, sadece ölümlerine sevap gönderme adına okuyup ölü kitap haline getiren, mübarek gecelerde kendini biraz rahatlatmak için okuyan bizlerde mi?

Ümmeti için dua eden ve ümmetinin kurtuluşunu isteyen sevgili peygamberimiz (sav)'nin bize emaneti olan Kur'an'a sahip çıkmazsak yarın hesap gününde peygamberimizin yanına hangi yüzle varacağız. Hangi yüzle şefaati isteyeceğiz. Peygamberimize ne diyeceğiz? Hiç düşündük mü?

Rabbimiz bizi Kur'an'a uyanlardan eylesin. Kur'an'ın nurlu ışığından ayırmasın. Son nefesimizde de iman Kur'an selameti versin. Âmin.